

Εσπερινός Ονομαστηρίων Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)



Αυστραλίας Μακάριος: «Μεγάλο προνόμιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας ότι ζούμε εν κοινωνία»

Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός επί τη εορτή του Αγίου Μακαρίου του Αιγυπτίου, εορτή κατά την οποία άγει τα ονομαστήριά του ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, τελέστηκε το απόγευμα της Τρίτης, 18 Ιανουαρίου, στον Ιερό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, στο Kingsford του Σύδνεϋ.

Στην Ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος κ. Μακάριος, πλαισιούμενος από τους Επισκόπους Μαγνησίας κ. Χριστόδουλο και Κερασούντος κ. Ευμένιο, και από πολλούς ιερείς της πόλεως του Σύδνεϋ.

Κατά τη διάρκεια αυτής, ο Αρχιεπίσκοπος χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον νεαρό Εμμανουήλ. Όπως διέκρινε, πρόκειται για ένα μέλος της Ενορίας του Αγίου Σπυρίδωνος το οποίο διαθέτει πλούσια χαρίσματα.

«Αυτό το οποίο προτρέπουν οι ευχές να κάνει ο Αναγνώστης, εσύ, πριν ακόμα λάβεις τη χειροθεσία, το κάνεις», του είπε χαρακτηριστικά και προσέθεσε: «Διακόνημα του Αναγνώστου δεν είναι μόνο να διαβάζει και να ψάλλει, αλλά πρέπει η ζωή του όλη να είναι ένα βιβλίο που, όταν θα το διαβάζει κάποιος, να θαυμάζει και να σώζεται». «Η ζωή σου όλη πρέπει να είναι μια επιστολή, την οποία θα διαβάζει ο άλλος και θα οδηγείται στον Χριστό», επισήμανε ο Σεβασμιώτατος

στον νέο Αναγνώστη, ευχόμενος η χειροθέτησή του, όπως ακούστηκε και στη σχετική ευχή, να αποτελέσει την αρχή της πορείας του προς την ιερωσύνη.

Κατά το κήρυγμά του, ο Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας αναφέρθηκε εν συντομία στον βίο του Αγίου Μακαρίου του Αιγυπτίου, ο οποίος έδρασε σε μια δύσκολη εποχή για την Εκκλησία, εποχή που κλονιζόταν από φοβερές αιρέσεις και κυρίως από την αίρεση του Αρειανισμού. Ο Άγιος Μακάριος αγωνίστηκε σθεναρά κατά του Αρειανισμού, όπως εξήγησε ο Σεβασμιώτατος, εξορίστηκε από έναν αρειανό Αλεξανδρινό Πατριάρχη, επειδή ακριβώς ορθοτομούσε τον λόγο της αληθείας, και τελικά πέθανε στην εξορία, σε μια νησίδα του Νείλου.

Ο Αρχιεπίσκοπος αναφέρθηκε στο πλούσιο συγγραφικό έργο που άφησε ο τιμώμενος Άγιος, το οποίο χαρακτήρισε «πηγή πνευματικής ζωής, σοφίας και φωτισμού», ενώ ανέλυσε μια διδακτική ιστορία από το **Γεροντικό**, όπου περιγράφεται η συνομιλία του **Αγίου Μακαρίου** με ένα κρανίο νεκρού στην έρημο. Το κρανίο αυτό ανήκε σε έναν αρχιερέα των ειδώλων και από τη συνομιλία με τον Άγιο Μακάριο αναδεικνύεται η μοναξιά που βιώνει ένας άνθρωπος όταν βρίσκεται μακριά από τον Θεό και από τους άλλους ανθρώπους. Περαιτέρω δε, αναδεικνύει το μεγάλο προνόμιο που έχει η Ορθόδοξη Εκκλησία, το προνόμιο της κοινωνίας, όπως επισήμανε ο Σεβασμιώτατος.

«Εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί ζούμε εν κοινωνία», υπογράμμισε, «εν κοινωνία προς τα πάνω με τον Χριστό και εν κοινωνία με τους γύρω μας, με τον πλησίον». **«Αν νομίζουμε», επισήμανε, «ότι εμείς θα μπορέσουμε να ακολουθήσουμε κάποια τεθλασμένη οδό για να φτάσουμε στη Βασιλεία του Θεού και αν νομίζουμε ότι μπορούμε να ακολουθήσουμε κάποιον δρόμο ο οποίος θα έχει περιφρονήσει τον αδελφό, τον γείτονα, τον συγγενή, τον φίλο, ακόμα και τον εχθρό, τότε δεν είμαστε Ορθόδοξοι Χριστιανοί ή δεν έχουμε καταλάβει σωστά τι σημαίνει Ορθόδοξη Εκκλησία και Ορθόδοξη πνευματικότητα».**



